

Z P R A V O D A J

NÁRODNÍ RADY SFŘ

2006 - 2009

ČÍSLO 4

ÚNOR - BŘEZEN 2007

Pro dobu postní

Před časem jsem byl požádán Českou televizí, abych ve *Svátečním slově* pohovořil o postu. A paní produkční byla velmi překvapená, že místo hřbitova či nějakého jiného podobného prostředí, které se jí pojilo s představou postu, jsem si vyžádal, že budeme točit v tělocvičně jedné základní školy. Chtěl jsem totiž pohovořit o velice praktickém významu toho, co se nám postem nabízí. Dotyčnou tedy napadlo, že tělocvičnu chci kvůli tomu, abych – jak je to dnes docela v módě – povykládal o tom, že postit se je vlastně ohromně zdravé a že takový půst perfektně pročistí organismus. Ale ani o to mi nešlo. Měl jsem na mysli tohle:

Zkušenost, která není nijak objektivně nová, ale v posledním půlstoletí jakoby se na ní - alespoň v té naší euroamerické civilizaci - hodně pozapomnělo. Totiž: že svoboda, kterou je nadána každá lidská bytost, je sice skvělým darem, ale bez schopnosti sebezpřemáhání zplání a přijde vniveč. Co je platné všechno to podbíživé zdůrazňování naší svobody, když se třese před každým skutečným rozhodnutím, uhýbá před zodpovědností a nemá sílu člověka přivést k pořádnému činu? Se svobodu je to jako v té pohádce *o živé a mrtvé vodě*. Víte, o čem je řeč? Jak pro záchranu prince sjezdili jeho druhové celý svět, aby mu sehnali živou vodu. Nádavkem k tomu nakonec dostali i mrtvou – jenomže nevěděli, co s ní. A tak, když přijeli k mrtvému, na kousky rozsekanému princovi, ve snaze o ho oživit, vylili na něj všechnu živou vodu. Jenomže – nic se nestalo! Pak ho tedy ze zoufalství polili tou mrtvou, princovo tělo se scelilo, ale už jim zase chyběla ta voda živá. Nezbylo jim, než znovu absolvovat celou cestu za živou vodou ...

Svoboda je nádhernou skutečností živé vody. Bez ní by opravdu člověk nebyl člověkem, nebyl by schopen ničeho hlubokého, krásného, velkého. Nebyl by schopen milovat. Křesťansky pověděno - nebyl by obrazem Božím. Jenomže - pokud není osobností dostatečně „scelenou“ - abych to řekl obrazem z té pohádky, tedy pokud se nemá dostatečně v hrsti, pokud s ním kde co mává a neumí si poručit - pak se v jeho případě skutečný život svobody nerozvine.

Člověku, který se neovládá, který nemá sílu uskutečnit to, o čem ví, že je správné, je zbytečné vykládat, co by měl a neměl, co se má, musí a nesmí. Myslím, že zrovna v tomhle je jeden z největších problémů dnešní doby, který zejména starší lidé dost špatně chápou. Vyrostli totiž ve zcela jiné situaci, kdy se od malička děti nikdo moc neptal, co chtějí a co ne – zatímco, poslušnost od nich byla vyžadována jako naprostá samozřejmost, někdy i velmi tvrdě. Tahle výchova měla všelijaké nedostatky a někdy i vážně člověka od dětství poškodila, jenomže rozhodně ne tak, že by byl příliš změkčilý, neschopný leccos těžkého vydržet. Naopak současné výzkumy prováděné v Evropě v posledních desetiletích ukazují, že nedostatek odolnosti duševní i tělesné je rozhodující potíž velké většiny lidí: **vědí, co by měli a co ne, v podstatě vědí, co je správné a co škodí - jenomže vůbec nemají vnitřní sílu a energii podle toho žít.**

Nu a tady nabízí právě půst svůj velmi praktický návod: posiluj pozvolna, trpělivě a systematicky svou schopnost sebezpřemáhání. Ne nějakou zběsilostí, kdy se člověk jeden den nadchne, druhý den se zničí a třetí den je zralý pro jednotku intenzivní péče. Postní doba trvá čtyřicet dní - ten čas tam hraje významnou roli. Jakou konkrétní podobu cvičení v sebezpřemáhání si mají zvolit dospělí, to jistě bude velmi záviset na situaci každého zvlášť. U dětí ale vím o jedné velice univerzální metodě. Kvůli ní jsem chtěl být právě v tělocvičně. Tou metodou je sport. Poznal jsem to zejména u chlapců, ale jistě to podobně platí i pro děvčata: sport - zvláště pak kolektivní sporty - jsou přirozenou, zábavnou a proto velmi účinnou cestou rozvoje sebezpřemáhání - a tedy i schopnosti využívat naši svobodu. Babičky a dědečkové – podpořte v tom své vnuky a vnučky!

Takže půst může vypadat docela zábavně, tvořivě a přinést spoustu krásných zážitků. Že se přitom zpotíme a občas i natlučeme, k tomu zkrátka patří.

Jiří Zajíc

Sekulární františkánský řád - Naše rodina

Dopis, který zaslala dne 25. 12. 2006. generální ministryně SFŘ Encarnación del Pozo všem národním společenstvím SFŘ.

**Drazí bratři a sestry,
Pán Vám dej Pokoj!**

S velkým potěšením bychom Vám dnes rádi předložili dvě témata, která nám jsou zvláště drahá.

1. Život našeho řádu v Číně
2. Formaci (*tato část je z následujícího vypuštěna*)

SFŘ v Číně

Věděli jsme již dlouhou dobu o existenci mnoha bratří a sester v této důležité asijské zemi, která v minulých stoletích i v poslední době dávala Církvi a světu mnoho svatých mučedníků. V posledních měsících zorganizovalo Prezidium velmi nenápadně a diskrétně profilovanou misi do Číny se záměrem kontaktovat naše bratry a sestry v duchu sv. Františka.

Opatrnost a obezřetnost je nezbytná a stejně důrazně je očekávána od Vás. Opravdu obtížná situace věřících v této zemi je dobře známá. V tichosti riskují své životy pro svou víru – stejně jako šlechtí a velkorysí svěští františkáni, kteří jdou s láskou a odvahou do Číny, aby upevňovali a podporovali obnovení pouta fyzického bratrství. Důvěřujeme a věříme, že toto pouto nebude nikdy zlomeno – ale všichni bychom byli rádi, kdyby rostlo silněji, konkrétněji a živěji.

Vyslechli jsme s radostí a rozehvěním zprávy našich bratří a sester a jsme proto nekonečně vděční jak jim tak Pánu. Nyní, když jsme je znovu objevili, je naším největším přáním nevzdat se jich.

Jako výsledek předcházející mise Presidium vytyčilo projekt, který znamená nejen cesty někoho z nás do Číny, ale také finanční a strukturální podporu. Je pochopitelné, že toto bude umožňovat našim bratřím a sestrám setkávat se v důstojných a dobře chráněných místech, zajišťovat jejich formaci a poskytnout jim – ve shodě se zákony v jejich zemi – možnost organizovat se za účelem vzrůstu života v SFŘ, podporovat a vychovávat jejich povolání a život víry a věnovat se všem těm aktivitám hlásání a lásky, kterých touží se ujmout.

K započetí tohoto Čínského projektu (z pohledu svízelných finančních problémů, kterým chronicky čelíme, abychom udrželi nezbytné minimum) potřebujeme asi 16.700,- Euro. Údržba stojí okolo 10.000,- Euro ročně. Projekt přepokládá:

- nájemné pro místa setkávání a nákup nutného základního nábytku
- nákup několika počítačů k umožnění komunikace mezi vybranými členy
- zaplacení cest do a uvnitř této obrovské země
- organizaci formačních kurzů s příslušnými formačními texty a
- podporu dalších základních aktivit

Život před nás staví každý den nové požadavky, které nejsou vyřešeny ani uskutečněním jednorázové sbírky dřívějším způsobem, ani nedospělým dojetím, ani vlivem jednoho okružního dopisu poslaného za účelem k čelit nanejvýš naléhavým krizím, tím kdo je sám v chronicky tísnivé situaci.

Řád je jako rodina, - ve skutečnosti SFŘ je rodina . V rodině všechny děti a členové rodiny musejí pracovat a být živeni každý den. Jestliže jeden jí střídavě každý druhý den nebo pouze jednou za čas, síla je ztracena a život je ohrožen! Náš problém bude vyřešen pouze tehdy, jestliže budeme schopni zajistit stálý příjem na všechny další roky, každý rok! Jsme samozřejmě hrdí na chudobu našeho Řádu. Nicméně naši vášní a nadšením je služba našim bratřím a zdraví a vitalita veškerého sekulárního františkánského společenství v celém světě. Je všude velmi mnoho práce a tak málo zdrojů – bohužel jak co se týče podmínek finanční dostupnosti, tak a lidské dosažitelnosti.

Po vizitaci Sekretariátu uskutečněné národním ministrem z jedné chudé asijské fraternity nám napsal:

„Byl jsem zcela pohnut vyprávěním o organizaci našeho Sekretariátu. Je to doopravdy žalostné a zároveň tak dobré a povzbudivé. Jsem pyšný na naše chudě vedené ústředí. Jsem si plně vědom finančních problémů našeho Prezidia. Již jsem začal sdílet své znepokojení a starost s místními společenstvími. Velmi rychle budu posílat okružní dopis, ve kterém budu sdílet některé Vaše myšlenky. Draží bratři, pokračujte ve službě SFŘ s plným nasazením. Svým působením z pozice Sekretariátu jste velmi potřební k oživení našeho celosvětového společenství.“

Ačkoli si nejsme jisti, zda budeme vždy schopni zvládat všechny svoje závazky, Prezidium pokračuje v organizování aktivit a zviditelňování naší přítomnosti a účinnosti v každé zemi (jsme přítomní ve 104 zemích), abychom zabezpečili život, animaci a vedení Řádu. Nemůžeme se zřítí našich bratří a sester! Věříme, že náš Pán se bude starat, ať tím způsobem nebo oním.

My musíme pokračovat ve výzvách s důvěrou a naléhavostí, v naději, že budete štedří, nejen nyňi ale vždy.

My tedy zřetelně tlučeme na dveře našich řeholních bratří, kteří často štedře přispívají. Není pro ně vždy možné, bohužel, převzít naše břemena.

Jestliže jsme opravdový Řád, jak často (a oprávněně) rádi uvádíme, musíme být schopní o sebe samotné pečovat uměním dávat málo nebo i hodně, ale s vytrvalou a pohotovou pozorností. Nestačí omezit se jen na ústní prohlášení, že jsme „skutečný Řád“ – a pak popírat toto tvrzení naším faktickým a konkrétním nezájmem o život Řádu jako celku!

S ohledem na čínskou situaci Vás laskavě žádáme, abyste rozšířili tento okružní dopis vhodným způsobem v rámci Řádu – nikoli vně – aby **tuto zprávu obdržel každý člen Řádu**.

Ve skutečnosti se opravdu často setkáváme s tím, že mnozí jednotliví františkáni a sekulární františkáni jsou zvláště citliví na tyto skutečnosti a často příspěvek jednotlivce je mnohem štedřejší, než příspěvek celého jeho Národního společenství!

Proto tedy Vás přátelsky žádáme o doručení tohoto okružního listu **každému jednotlivému členu**, každé osobě.

Prosíme, pošlete Vaše osobní, místní, oblastní i celonárodní příspěvky obvyklým způsobem na dva známé bankovní účty. Prosíme, označte jasně a zřetelně účel dodatečného příspěvku napsáním (to je) Na **Projekt Čína** a/nebo **Projekt Formace („For“: Project China and/or Project Formation.)** [viz Poznámka]

Poslední prosba: Buďte vytrvalí. **Prosíme tuto výzvu i pomoc opakujte!**

Dejte nám vědět, že jste četli tento dopis - který je plodem našeho bytostného a milujícího zájmu o náš Řád. Pište, i kdybyste měli kritické připomínky (to se také stává), ale pište! Věřte nám, že bolí srdce, když odešleme 104 dopisy a obvykle dostaneme 15 odpovědí!

Láska a bratrství musí být živeny dialogem a komunikací. Mlčení, zejména v tomto případě, může být nebezpečnou známkou nedostatku zájmu a faktické neschopnosti být součástí svého živého těla, kterým je Řád.

S láskou a velkou nadějí bych Vám ráda popřála z celého srdce Svaté a radostné vánoce a Šťastný nový rok plný požehnání našeho Pána.

Vaše sestra a ministryně
Encarnacion del Pozo
Generální ministryně SFŘ

Poznámka:

Příspěvky na podporu čínských sester a bratří je možno posílat na obvyklý účet českého národního společenství SFŘ **189969375/0300, variabilní symbol 778**, (zájemci o potvrzení pro odpis daní doplní rodné číslo jako SS), odkud budou pololetně zaslány na konto mezinárodní rady SFŘ. Zájemcům o přímé zaslání financí na CIOFS na požádání účet zašleme.

Z jednání Národní rady

Národní rada na svém jednání v Brně 3. února 2007 mimo jiné přijala následující rozhodnutí:

(1) Celostátní akce

- a) NR schválila žádost CIOFS o provedení bratrské a pastorační vizitace našeho NBS a navrhuje ji uskutečnit v termínu 21.-23.9.2007 při pouti na Sv. Hostýn. Žádost zpracuje anglicky a odešle CIOFS br. František Reichel, přípravu a organizační zajištění vizitace realizuje tým ve složení br. Václav Němec, Jiří Zajíc, František Reichel, P. Sebastian Kopec a konzultant br. Petr Alexa.
- b) Vzhledem ke konání bratrské a pastorační vizitace NBS se sjezd SFŘ v ČR překládá na rok 2008 jako vyvrcholení oslav 800. výročí sv. Alžběty Uherské.
- c) Letošní Mariánskou pouť Prahou zajišťuje za NR br. František Reichel. Koná se v sobotu 5. května.

(2) Komunikace uvnitř i vně

- a) NR schválila návrh koncepce Zpravodaje NR a návrh koncepce webových stránek NBS (na adrese www.sfr.cz) předložené br. Jiřím Zajícem (viz příloha)
- b) Do 30.6.2007 zpracuje br. J. Zajíc za spolupráce ostatních členů NR (dodají informaci o své oblasti nejpozději do 28.2.2007) výroční zprávu NR za rok 2006

(3) Formace

- a) Formační materiály CIOFS k Roku sv. Alžběty z webových stránek www.ciofs.org bude průběžně stahovat, překládat a rozesílat členům NR s. M. Magdalena (viz Příloha 5).
- b) NR schválila program jarního formačního semináře ve dnech 16.-18.3.2007 v Petrinu, Brno. Podzimní seminář se uskuteční společně s poutí na Sv. Hostýně ve dnech 21.9.-23.9.2007; téma „Formace v Roce sv. Alžběty“, připraví formační tým.
- c) Br. František Reichel ověří možnost konání dvoudenní poutě na hrad Wartburg v roce 2008 – expozice sv. Alžběta.
- d) Setkání EUFRA se koná ve dnech 19.-28.7.2007 na Slovensku na Donovaloch, podrobněji informovat ve Zpravodaji NR

(4) Hospodaření

- a) NR projednala a schválila zprávu o výsledku hospodaření NBS za rok 2006 předloženou hospodářem Markétou Strašíkovou (viz dále). Hospodář bude na každém zasedání NR podávat radě informaci o příjmech a výdajích za předchozí období a stavu finančních prostředků.
- b) Vzhledem ke změnám (i očekávaným) právních předpisů od schválení *Prováděcí směrnice NR* připraví br. Václav ve spolupráci s hospodářem do konce roku 2007 její aktualizaci.
- c) Ke zkvalitnění hospodaření MBS připraví nabídku semináře pro ministry a hospodáře MBS v roce 2007 br. Václav a s. Markéta – zvážit možnost realizace jako součást formačního semináře.

(5) Administrativa

- a) Aktualizace stavu členů MBS (včetně fungujících spojení) byla provedena ve spolupráci s br. J. Zajícem. Z 55 MBS jich do 3.2.2007 dodalo stav členů 40, ostatní byli a budou urgováni, aby do dalšího jednání již bylo vše v pořádku.
- b) Sekretář požádá příslušná MBS o úhradu nákladů způsobených neúčastí jejich přihlášených členů na formačním semináři v Brně 11.-12.11.2006.

Jiří Zajíc

Hlavní údaje ze zprávy o hospodaření v roce 2006

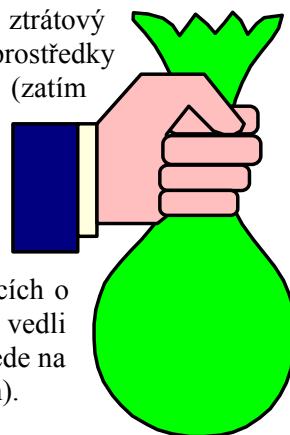
K 31.12.2006 byla hospodářem provedena účetní uzávěrka hospodaření v roce 2006 s tímto výsledkem:

<u>Příjmy</u>		<u>Výdaje</u>	
příspěvky z MBS	123.450,- Kč	činnost sekretariátu	17.195,- Kč
příspěvky na vol. kapitulu	26.208,- Kč	náklady na vol. kapitulu	21.830,- Kč
příspěvky na tiskoviny	8.811,- Kč	náklady na tiskoviny	22.617,- Kč
fond Nosek	3.730,- Kč	čl. příspěvky CIOFS	14.650,- Kč
jiné účelové příjmy	19.412,- Kč	cestovné	17.853,- Kč
dary	13.955,- Kč	stravné, nocležné	32.225,- Kč
ostatní příjmy	14.630,- Kč	ostatní výdaje	28.935,- Kč
úroky z účtu	2.227,- Kč	platba za hroby SFŘ	2.250,- Kč
Celkem:	212.423,- Kč		157.555,- Kč

Komentář k hospodářské zprávě:

Z výsledků je vidět, že v tomto roce (poprvé!) příjmy převýšily výdaje (dosud byl ztrátový výsledek vždy hrazen z osobních prostředků členů Národní rady). Získali jsme tím jednak prostředky na včasné a spravedlivější hrazení našich závazků vůči mezinárodnímu společenství SFŘ (zatím jsme přispívali stejnou částkou na jednoho člena, jaká je stanovena pro rozvojové země typu Alžír, Filipín či Kolumbie, ačkoliv patříme mezi třicet nejrozvinutějších zemí světa). Současně si můžeme do budoucna vytvořit fond pro podporu formace na české i mezinárodní úrovni, případně i pro konkrétní podporu potřebných MBS.

Méně radostnou skutečností je, že výběr příspěvků neodpovídá ve všech případech počtům členů, kteří jsou v MBS vykazováni (podle výkazů bychom měli vybrat na příspěvcích o cca 25 tisíc Kč více). Prosíme vás proto opět, abyste přehledy o členech svého MBS vedli v souladu s realitou a též nám je včas aktualizovali (řada společenství si již vlastní evidenci vede na počítači a není tedy vůbec žádný problém nás informovat včas a v souladu s aktuálním stavem).

Zpravodaj:

Jak už jsme vás minule informovali, je naším záměrem po zániku Poutníka obohatit tento náš Zpravodaj o příspěvky, které by mohly napomoci hlubšímu poznání života místních společenství, stejně tak i života SFŘ na národní i mezinárodní úrovni. Dále bychom chtěli poskytovat podněty pro konkrétní program setkání MBS a texty s určitou formační hodnotou. Jak by mohl vypadat za čas výsledek? To samozřejmě podstatně záleží i na vás. Představu obsahuje Příloha 3, kde je popsána optimální struktura Zpravodaje. A tam uvidíte, že mnohé opravdu bude záviset na tom, jestli nabídnete svoje zkušenosti, otázky a svědectví o hledání i nalézání františkánské cesty v dnešním světě, úspěchy a třeba i to, co se tak úplně nepovedlo – nám ostatním. Jestli budete stát o skutečný dialog, o bratrské sdílení s námi ostatními.

Současně je mimořádně důležité, aby se změnil i přístup ke Zpravodaji v těch společenstvích, kde dosud zůstával „majetkem“ ministra či jiného člena MBS, který ostatní „informoval“ o tom, co pokládal ze Zpravodaje za důležité. Ve Zpravodaji je už dnes řada článků, které není možno zprostředkovat dobře tím, že se „informuje“ o tom, co v nich je. Charakter těch článků vyžaduje, aby si je člověk skutečně sám přečetl, při jejich čtení si prožil to, co se mu autor snaží sdělit. Jde zejména o svědectví, komentáře, krátké úvahy či jiné názorové a duchovně bohaté články, které nemají „informovat“, ale formovat – a právě proto vyžadují vlastní aktivní vklad čtenáře. Prosím proto všechny, kteří mohou podpořit rozšíření Zpravodaje ke všem členům našeho SFŘ, aby tak učinili, případně nás informovali o praktických potížích s tím spojených, které bychom se pokusili s nimi vyřešit.

Internetové stránky www.sfr.cz:

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že pro podstatnou část našich členů internet zůstane nikdy nevyužitou možností, protože budou přesvědčeni, že už se pro ně nevyplatí, aby do jeho pořízení a seznámení se s ním investovali svůj čas a zpočátku i určité větší peníze (cca 6 až 8 tisíc do počítače + měsíční poplatky kolem 500 Kč). Těm se budeme snažit v tištěném Zpravodaji poskytnout aspoň něco z toho, co bude možné najít na našich internetových stránkách.

A už teď je toho tam spousta – především v rubrikách *Františkánské texty* a *Formační texty*. Skutečným objevem je rozsáhlý soubor textů vypracovaných na celosvětové úrovni členy františkánské rodiny včetně SFŘ, který se nám podařilo nedávno získat v českém překladu (prostřednictvím br. Jiřího Tůmy) – **Základního kurzu františkánského misionářského charismatu** (CCFMC). Tomu, kdo se zajímá o současnou tvář františkánství v našem světě – jak v zemích západní civilizace, tak rozvojovém světě – kdo sdílí skutečný františkánský zájem o to, aby Ježíšovo pozvání k proměně světa láskou, prostotou a radostí přišlo ke všem, kteří na něj – mnohdy nevědomky – zoufale čekají, ten tu najde vydatný pramen. Aspoň něco z toho postupně uveřejníme i ve Zpravodaji.

CO BYLO

Tentokrát k nám zpráv o uskutečněných akcích dorazilo velmi málo, i když jsem přesvědčen, že se v krajích moravských, slezských i českých toho děje mezi námi sekulárními františkány, co by mohlo zajímat i druhé, docela dost. A tak jen telegraficky shrnu fakta ze dvou tradičních akcí, které od začátku roku proběhly.

Předně to bylo o první lednové neděli pražské Tříkrálové setkání. „Domácími“ bylo tentokrát společenství u Panny Marie Sněžné. Ti, kteří pamatují, jak tato setkání vypadala před několika lety, kdy se jich ještě účastnili i naši bratři a sestry z 1. a 2. řádu a tak byla opravdovou slavností františkánské rodiny, mohli tentokrát jen s nostalgií vzpomínat. Díky Otci Michalovi OFM i ministru místního společenství Františku Janu Tichému mělo i toto setkání – ve velmi úzkém kroužku asi 25 účastníků – důstojný i františkánský přínosný charakter. Přesto je jasné, že si budeme muset v Praze vyjasnit, zda a případně o jaké pokračování těchto tradičních setkání je opravdu zájem.

V sobotu 17. února odstartovala v Levém Hradci tradiční pouť Levý Hradec – Velehrad. Počet účastníků se pohyboval kolem standardních několika desítek a o postupném narůstání až k tisícovce v závěrečných etapách není

celkem třeba pochybovat. Doufám, že příště vám budu moci poskytnout i nějaké osobní svědectví přímých účastníků V době, kdy budete číst tyto řádky, bude už po třetí etapě. V Příloze 4 jsou potřebné informace o etapách následujících.

CO BUDE

Aktualizovaný plán celostátních a oblastních akcí v roce 2007

Poř. číslo	Akce	Termín	Poznámka
1	Formační seminář	16.-18. března	Podrobnosti v minulém čísle
2	Pout' k hrobu Dr. Noska	21. dubna	Mše sv.15.45 hod
3	Mariánská pout' Prahou	5. května	František Reichel
4	Pout' do Assisi	13.-17.června	Příloha v minulém čísle
5	Eufra 2007	19.-28.7.2007	Donovaly na Slovensku
6	Setkání mládeže na Cvilíně	červenec	
7	Oblastní setkání	září	Olomouc
8	Oblastní pout' Hrádek u Vlašimi	15. září	12.00 mše sv.
9	Františkánská pout'	21.-22. září	Svatý Hostýn
10	Formační seminář	21.-23.září	Svatý Hostýn
11	Oslava Anežky České	12. listopadu	
12	Exercicie Český Těšín	(prosinec)	P.Sebastian Kopec OFMConv.

Pout' do Poříčí nad Sázavou 2007

V měsíci dubnu se připomínají dvě výročí dr.Františka Noska: narození (1886) a úmrtí (1935). Mše svatá bude za něho obětována v kostele sv. Havla v Poříčí n.S., při němž je pochován (kostel u řeky), a to v sobotu 21. dubna 2007 v 15 hodin 45 minut. Hlavním celebrantem bude P. Josef Smola, arciděkan z města Chrudimi, rodiště dr.Noska.

Podrobnosti obsahuje Příloha 1. Zde vám nabízíme poněkud netradiční – ale o to sympatičtější – pozvánku.

Moje setkání s dr.Františkem Noskem

Vypluli jsme právě ve chvíli, kdy k molu dorazilo několik dalších kanoí, a vodáci se vyhnuli směrem k bufetu na břehu. Řeka se stáčela velkým obloukem, s ubývající hloubkou hukot peřejí nabýval na síle.

„*Honzo, pořádně zaber!*“ povzbudil jsem desetiletého klučinu na háčku „*Raz, raz! Jedéém!*“

Naše zelená kánoe prudce zrychlila, prořizla zpěněné čepice vln, několikrát se zhoupla a poskočila ... další a další záběry až konečně zase dosedla na klidnou hladinu.

Zpomalili jsme. Na vedlejší lodi s námi držel tempo Radan se Štěpánem, kousek vpředu Tomáš, zvaný Štika a Jakub. Navázali jsme na náš dopolední rozhovor na téma, jak se různá náboženství dívají na smrt a to, co je po ní. Sluneční paprsky tříštící se ve vodní hladině do tisíců odlesků jakoby zobrazovaly naši marnou snahu ve slovech zachytit to, co nikdy nepochopíme. „*Nyní vidíme jako v zrcadle, jako v hádance...*“ blesklo mi hlavou a tak jsem chvíli zmlkl a jen vychutnával hlubokou harmonii lesnatých strání, modrého nebe, klidné řeky i blízkosti přátel.

„*Kde budeme vlastně spát...*“ ozval se po chvíli sotva čtrnáctiletý Jakub.

„*Marek říkal v Čerčanech...*“ odpověděl mu Štěpán „*Taky by se dalo spát v Poříčí, ale tam je prej jen nouzový tábořiště za mostem, a je to nejistý.*“

Nečekaně se mi rozbušilo srdce. Poříčí... Kolikrát jsem již slyšel to jméno v souvislosti s poutí k hrobu terciáře Františka Noska. Snad prý je i otevřený proces blahořečení... Vždycky jsem byl ale k podobným zprávám dost skeptický a nikdy dřív jsem necítil potřebu se na to místo jít podívat. Jistě, byl to určitě dobrý člověk, říkal jsem si, ale světec..?

Ale najednou bylo všechno jinak; jakoby se na okamžik zastavil čas a slovo „Poříčí“ vystoupilo v mém srdci jako světelný sloup. Jeli jsme dál.

Slunce stálo ještě vysoko, když jsme dorazili k čerčanskému tábořišti. Vedoucí loď i několik kanoí s dalšími dětmi už zaparkovaly u jezu, postavy v barevných vestách rozpačitě přecházely po hraně hráze, byla už cítit únava. Marek se právě vracel z obhlídky.

„*Jak to vypadá?*“ zeptal jsem se zvědavě a snažil se ani v mysli nijak neovlivňovat jeho rozhodnutí, kde budeme nocovat.

„*Je to bída,*“ zněla odpověď, „*skoro žádný sociálky a na tábořišti je eště povodňový bahno vod jara...Moc se mi tam nechce.*“

„A co jet dál....,“ nadhodil jsem co nejlhostejněji.

„No pořádný tábořiště je až v Týnci, a to je eště pěkněj kus,“ doplnil kolega, zamyslel se a po chvíli dodal: „Jedině snad Poříčí, ale nevím, jak to tam vypadá. Uvidíme....“

„Bude se dát dál něco nakoupit?“ Obrátil jsem pozornost k ryze praktickým otázkám, protože proviant byla zase moje práce.

„No asi ne, než někam dojedeme, bude všude zavřeno.“

„Tak já vezmu náký kluky a zajdem koupit věču a snídku do Čerčan a vy můžete jet napřed a něco najít.“

„Dobře.“ uzavřel souhlasně Marek. „Kdyby něco, tak ti zavolám. Kluci! Kousek to přeneseme a jedeme dál, tady to nestojí za nic!“ Zavelel a sám se chopil své lodi, aby ji přetáhl po delším kamenitém úseku na volnou řeku. Chvíli jsme je sledovali a pak vyrazili do města.

Asi po hodině je i naše tři lodě plně naložené vekami, sýry, salámem a vodami následovaly. Slunce pomalu zlátló a stíny se prodlužovaly, řeka téměř stála, takže jsme s Honzíkem museli zabírat skoro pořád, aby se loď vůbec pohnula. Strmé lesnaté stráně vystřídalý řady topolů lemující rozlehlá pole, jen občas trpělivě čekající rybář přerušil monotónní scénérii.

A najednou tu byl. V mírném ohybu řeky a záblesku slunce se tyčil nad vodou spíše jako hrad, než jako kostel.

„Zajedeme tam...“, řekl jsem tiše a bez vysvětlování stočil kanoi ke břehu. Zbylé dvě lodě nás následovaly. Přirazili jsme, vytáhli loď a já rychle vykročil strmou pěšinkou vedoucí vzhůru ke kostelnímu hřbitovu. Bylo mi, jakoby mě vedla neviditelná ruka.

Konečně jsem překročil posvátnou hranici hřbitovní brány, pomalu udělal znamení kříže a zastavil se. Kluci mě opět následovali.

„Co hledáte?“ ozval se Jakub

„František Nosek, dívejte se dobře.“

Pomalú jsme obcházelí kostel a pozorně sledovalí nápisy na náhrobních kamenech. Pořád nic...nic...až...tady! František Nosek..., ale podle letopočtů mu bylo jenom devět. To byl asi jeho syn, to je zvláštní... Zvedl jsem pohled na kluky. Mohli být jen o pár let starší.

„Koukni, Franto, tady!“ ozval se Radan a ukázal o kus dál na široký rodinný hrob. Tři jména – syn, matka, otec Noskovi. Byli tu.

V té chvíli mě naplnil zvláštní klid, čas se opět zastavil, cítil jsem, že jsem tady dobře. Zde nebylo smrti. „Spravedlnost smrti nepodléhá...“ blesklo mi hlavou a v hloubce mé bytosti sílilo vědomí Boží přítomnosti. Vše, co bylo, se rozplynulo, obavy a nejistoty zítřka jakoby nikdy neexistovaly. Zbyla jen přítomnost. Zavřel jsem oči a začal recitovat Píseň bratra Slunce. Od bratra Františka pro bratra Františka. Kluci tiše stáli, připojili se k Otčenáši. Bylo ticho. Dlouho. Až teprve vítr v korunách stromů a narudlé paprsky přetnuly záblesk věčnosti a čas se zase rozběhl.

Uklonili jsme se a beze slova se vydali dolů k řece, nastoupili do lodí a odrazili od břehu. Už po malé chvíli jsme za mostem zahlédli kopule stanů a zelené a žluté kanoi našich kamarádů. Už netrpělivě čekali, co jsme přivezli k večeri.

Ke chvále Kristově a svatého Františka

FRANTIŠKÁNI V OSN

Římskokatolická církev se podílí na činnosti OSN od jejího vzniku. Stálá delegace Vatikánu u OSN má statut stálého pozorovatele a zástupce Vatikánu, včetně Svatého Otce, nejméně jednou vystoupil i ve Valném shromáždění OSN. Méně je známo, že již řadu let se na činnosti OSN podílejí i františkáni a sice v rámci nevládní organizace Franciscans International (FI NGO). Jako dlouholetý člen této organizace bych rád seznámil členy našeho SFR s cíli, historií a prací této nevládní organizace.

Čím se tato organizace zabývá? Jsou to hlavně tři oblasti:

- 1. Odstraňování chudoby ve světě**
- 2. Snaha o odstranění násilí mezi národy a prosazení míru**
- 3. Snaha o prosazování dodržování lidských práv, především odstranění násilí mezi jednotlivci a vůči jednotlivcům.**

Franciscans International je – jak jsem už řekl – nevládní organizací (NGO), která má statut generálního poradce a spojuje hlasy františkánských bratří a sester z celého světa. Pracuje s podporou Konference františkánské rodiny (CFF) a slouží jak všem františkánům, tak celému světovému společenství tím, že do OSN a mezinárodních organizací vnáší duchovní, etické a františkánské hodnoty.

FI věrně sleduje tradici svatého Františka a svaté Kláry tím, že se snaží uvádět františkánské ideály do praxe na mezinárodní úrovni. Je vedena láskyplnou angažovaností světců v péči o chudé, péči o veškeré stvoření a vytvářením pokoje. Vzhledem k tomu, že nejchudší lidé ve světě jsou systematicky vykořisťováni a že světový mír je ve stále větší míře ohrožován, je františkánský závazek potřebnější než kdykoliv dříve.

Františkáni provozují po celém světě školy, nemocnice, kanceláře organizace Justice and Peace (Spravedlnost a mír), útulky a specializují se na mnoho služeb pro chudé. Naše programy v FI přenášejí základní prvky františkánství na fora OSN v New Yorku a Ženevě, ovlivňují mezinárodní standardy lidských práv a přinášejí svědectví o porušování lidských práv.

Franciscans International je podporováno dobrovolnými příspěvky františkánských společenství a našich partnerů. Velká část našich finančních prostředků přichází od jednotlivců, kteří podporují práci františkánů v oblasti lidských práv, péče o stvoření a mírových aktivit. **Podpůrné programy** FI jsou odpovědí na františkánské potřeby po celém světě a jsou závislé na **štedrosti** dárců.

NOVÉ PARTNERSTVÍ, NOVÝ ZAČÁTEK

18. ledna došlo v kanceláři Franciscans International v Ženevě k historické události. Pracovníci kanceláře i hosté byli totiž svědky podpisu, který potvrdil dohodu o spolupráci mezi Edmund Rice International, která představuje Christian Brothers a Presentation Brothers, a mezi FI.

Protože letošní rok je desátým výročím naší spolupráce s dominikány, navázání partnerství s Edmund Rice International dále podtrhuje jak naše minulé úspěchy, tak i možnosti pro činnost organizací, založených na víře v Boha, v oblasti lidských práv.

„Jsme velice rádi, že naše organizace vospívá a roste k větší odpovědnosti“, řekl výkonný ředitel FI, br. John Quickley, OFM. *„Slavíme dnes nový začátek ale také plody deseti let našeho partnerství.“*

Edmund Rice International se bude zaměřovat v mezinárodním měřítku na práva dětí na okraji společnosti. The Christian Brothers a Presentation Brothers čerpají inspiraci z života blahoslaveného Edmunda Rice, zakladatele obou společenství, který pracoval pro zajištění důstojnosti chudých dětí, zejména zajišťováním jejich vzdělání a výchovy.

Během obřadu si hosté poslechli hymnus *„Slítněte se tedy nad dětmi“*, provedený Christian Brothers a básně „Dobro“ od irského básníka Brendana Kenellyho. Obě skladby shrnuly závazek obou společenství zajišťovat spravedlnost a pomoc druhým, kteří nemají v dnešním světě žádný hlas.

Mezi hosty byla Fiona Floodová, první sekretářka stále irské mise při úřadovně OSN v Ženevě, Donald Leader, Mark McDonell a Kevin Cawley, všichni CFC, jako zástupci Christian Brothers, dále Martin Kennelly, FPM, za Presentation Brothers, Didier Boillat OP za dominikány a br. Jean-Claude Christ a Manel Mendoza, oba FMS, z kanceláře mezinárodní solidarity Marist Brothers.

„Toto je něco z ducha Assisi a je ctí pro Christian Brothers a Presentation Brothers, že jsou spojeni s tímto duchem“, řekl Mark McDonell.

Jiří Tůma OFS

Poznámky:

Další zajímavé informace obsahuje Příloha 2

Zájemci o činnost tohoto mezinárodního společenství františkánů si mohou další informace hledat i na adrese

<http://www.franciscansinternational.org/>

Mráz v srdci

PhDr. Irena Lesová, OFS

Na okna kreslí mráz své květy. Zimo a chlade, ledy a sněhy, velebte Pána!

Zákony přírody Pána velebí. Ne tak už naše lidské zákony. A naše srdce? V mnoha srdcích je mráz. Srdce zraněná úlomkou zla jako v pohádce „Sněhová královna“. A léčit může jenom láska. Ta skutečná, bez nároků, obětavá.

Zastavme se ve svém spěchu, v letu tímto životem. Vždyť naše spěchání tak často rozum zahání. Není čas pak správně uvažovat.

Srdce, která svírá mráz, známe dobře, mají své projevy. Zamrzlé srdce je sobecké, odmítavé, nerozdává, protože nemá z čeho, stará se jen o sebe, všechno měří jen tím, co mu je prospěšné. A je nešťastné.

Lidé s touto nemocí se nevyskytují pouze v chladném ročním období. Jsou tu vždy. Někdy si to ani neuvědomujeme. Často se stane, že se s nimi poznáme i blíže. Někdy je na odchod po poznání již pozdě. Pak většinou trpíme a někdy marně čekáme, zda to pochopí. Ledová srdce někdy zmrazí i své okolí. Neznají milosrdenství ani slitování. Nezáleží jim doopravdy na nikom a na ničem. Pokud hájí spravedlnost, pak jen tu svoji a hájí ji dost často krutě. Nikoho neumí potěšit, protože to neumějí, nerozdávají lásku, protože ji nemají a mít nechtějí. Nedávají chleba, protože mají strach, že by ho měli málo. Nechodí na návštěvy do nemocnice, protože „co kdyby něco dostali“. Nikoho neoblékají, protože oblékají hlavně sebe. Nedají napít žíznivému, ale raději ho obejdou. Do vězení se spíše dostávají lidé kvůli nim, než aby tam šli někoho potěšit. A pokud se někdy zdá, že se snaží udělat dobrý dojem, je to většinou jenom jako. Jeden příklad:

Byla jedna paní. Všem stále říkala, jak je má ráda. Vypočítávala, co pro koho udělala. Zdálo se, že je toho mnoho. Ale ... Neznala nikoho, o kom by neřekla alespoň jednu jeho slabost nebo chybu. Odpouštět pro ni znamenalo „dobře si pamatovat, čím mi ublížil(a)“. V nitru byla nešťastná, protože měla stále pocit, že lidé málo oceňují, co pro ně dělá. Svě nejbližší ovládala svými náladami a celým svým „já“. Ostatní ovládala podle toho, jak byli ochotni být na ní závislí. Běda těm, kdo se jí znelíbili. Jak se říká, „pes by od nich kůrku nevzal“. Měla i svá úsloví: „*To bych nikdy neudělala. Já taková nejsem. Nemohu to pochopit*“. Nebo: „*Mně by se to stát nemohlo. S takovými lidmi nelze žít, neměli by být na světě. Je to nepochopitelné, že mají takové chyby*“. Její chyby byly všem dobře známé. Byly to „*takové maličké omyly, které přece nikomu neublížily*“.

Taková slova, „která přece neublíží, jen to ujasní“, slyšíme často. Nejsou konstruktivní kritikou, jsou odsouzením toho druhého a vlastně mu berou všechny šance. Je to projev sobectví a falešné lásky. Projev ledového srdce. A co s tím? Jak ho zahřát, když nechce?

- **Měli bychom takovému člověku pomoci, aby si uvědomil, že chyby druhých jsou obdobné, ne-li stejné, jako jeho;**
- **pomoci mu, aby si uvědomil vlastní slabost a tudíž nemožnost být druhým pro své kvality nadřazen;**
- **vysvětlit druhým, pokud jsou ochotni naslouchat, že posuzováním jiných posuzují a odsuzují sebe.**

Lidsky slabí jsme všichni. Všichni občas potřebujeme, aby nás druzí chápali, aby nám rozuměli a pomáhali. A nemáme rádi, když nám někdo stále předhazuje, co se nám kdy nepovedlo. Nejde to bez našeho vkladu. Tím vkladem nejsou peníze, ale láska. Láska je zdroj, je světlo a teplo v srdci. Kdo miluje, není nikdy sám. Nemá-li vlastní dům, pozvou ho. Nemá-li co jíst, dají mu. Nemá-li co pít, napojí ho.

Kdo nemá lásku, nic nemá, i kdyby měl peníze. Peníze dojdou a život bez lásky je břemeno k neunesení. Mnozí z nás to již poznali. Budeme-li milovat, budeme rozdávat. Budeme-li rozdávat, budeme dostávat a budeme žít. I když venku bude mráz a sníh, v našem srdci bude hřát ohníček lásky. Tak jako mají stromy v zimě na povrchu sníh, protože na ně padá, ale uvnitř mají mízu a ta jen tak nezamrzá. A pak přijde jaro. S láskou je to jako v té písničce: „*S láskou je třeba začínat stále znova, nenechat se odradit...*“

Já, kronika

Jsem kronika, kronika pamětnice. Také moje vazba vypovídá o dlouhověkosti. Lidé, kterým sloužím k uložení zápisů o jejich bratrském setkávání a činnosti, si říkají františkánští terciáři a jsou z Nivnice na Slovácku. Mám jich evidovaných do dnešního dne 70. Pamatuji si je všechny. Hned z mého prvního zápisu se totiž dovíte, že už v roce 1900 bylo v nivnické farnosti 6 členů III. řádu sv. Františka, 3 muži a 3 ženy. Na řádová shromáždění chodili tenkrát do kláštera v Uh. Hradišti - jak jinak než pěšky, což je asi 25 km. Od roku 1915 měli měsíční shromáždění už v sousedním Uh. Brodě, kde mezitím vzniklo nové františkánské společenství. Roku 1917 jich zde bylo 10 a k mé radosti a radosti sv. Františka každoročně přibývalo několik nových profesantů. Nejvíce jich bylo 21 ve válečných letech 1939 až 1945. V roce 1943 se nivnické společenství osamostatnilo a pravidelné měsíční schůzky bývaly už v našem místním kostele sv. Andělů strážných pod duchovním vedením kaplana P. Františka Urbana. Velmi plodné a radostné období! Na mých linkách je v té době zapsáno 58 členů, z toho 3 muži a 55 žen.

V roce 1948 byla do řádu přijata poslední členka, ale to už se nad františkánským nebem stahovala mračna politické nepohody v našem státě. V listopadu 1948 mám obsáhlý zápis o vizitaci a volbách ve společenství. Už dva dny nato měli terciáři, ale i ostatní farníci z Nivnice, pětidenní velkou duchovní obnovu podle stavů pod vedením P. Danišoviče, OFM z Kroměříže, hodnocenou jako velmi zdařilou a hojně navštívenou. Zároveň odchází z farnosti dosavadní duchovní asistent P. Urban a našim terciářům bylo doporučeno, aby dále konali měsíční shromáždění sami. Moje stránky se tak i nadále pravidelně plnily zápisy ze shromáždění, která, i když byla konána bez kněží, nic neztratila z duchovního obsahu. Všichni členové měli „Regulní knížku“ P. Pelikovského z roku 1913, která obsahovala Řeholi s podrobným výkladem a všechny modlitby předepsané řádem, hodinky ke cti Panny Marie a množství dalších. Z této příručka četli poučení o užitečnosti III. řádu i návod, jak žít po vzoru sv. Františka, jak prožívat mši svatou nebo spolupracovat se svatými. Na setkání se modlili nešpory a litanie k sv. Františkovi anebo oblíbený žalm číslo 50 (dnes 51). Nakonec byla vždy „ofěra“ neboli malá sbírka pro potřeby řádu. Toto období prožívalo mé početné františkánské stádečko už bez duchovní asistence, jak svědčí poslední zápis v kronice z 28. 9. 1969. Do tohoto roku mne svědomitá zapisovatelka opatrovala a psala na mých linkách plných 21 let. Díky za tu práci! Společenství však stárlo a pomalu vymíralo. Roku 1970 jich bylo 22, poslední z nich zemřel v roce 1993.

Nepříznivá politická situace a náboženská nesvoboda způsobily, že jsem osiřela na celých 23 let (1969 až 1992). Potěšitelný obrat nastal až po sametové revoluci, kdy v létě 1992 se z iniciativy jednoho z potomků prvních terciářů sešlo 13 zájemců o znovuoobnovení řádu v Nivnici. Ujal se jich P. Remigius Janča, OFM, tehdy farář v blízkých Boršicích u Blatnice, příkladný františkán, který prošel komunistickými koncentráky a pro své ovečky byl vzorem františkánské radostnosti. Toto obnovené společenství se připravovalo na profes plných 6 let. Uskutečnila se 4. 10. 1998 se 7 členy. Ti pokračovali v tradici svých rodičů a prarodičů. Tři současní terciáři jsou druhou františkánskou generací v rodině a dva další jsou už pátým a šestým členem celkem ze tří generací františkánů v jedné rodině. Díky Bohu a sv. Františku!

Dnes mám zapsaných 8 profesních členů, 5 žen a 3 muže, s věkovým průměrem téměř 69 let a četnými zdravotními potížemi. Jeden člen našeho společenství bratr Štěpán Maria František Kapsa má malířské nadání i vzdělání a v posledních letech maloval portréty svatých. Uspořádal 31 putovních výstav těchto obrazů v okolních farnostech regionu. Ukázkou z jeho tvorby je portrét jeho babičky františkánky, která mne – kroniku – psala oněch zmíněných 21 let, a obraz sv. Jeronýma, kopie namalovaná podle originálu z Národní galerie v Praze. Vyprošujeme mu sílu ke snášení jeho těžké nemoci!

V loňském roce si moji bratři a sestry přidali ke svým denním modlitbám navíc každý den jeden desátek ze sedmiradostného růžence Panny Marie se zvláštním úmyslem za získání nových členů. Tímto

růžencem jsou neustále navzájem duchovně spojeni. Snad si vymodlí i dalšího kněze františkána z řad nivnických farníků.

Nivnice, městečko s 3200 obyvateli, dala církvi do současnosti nejen 19 kněží, z toho dva františkány, ale i bratra františkána Masea Františka Smetanu a řeholní sestru Kongregace Šedých sester II. řádu sv. Františka Marii Almu Justinu Bartkovou.

Jsem opravdu kronika pamětnice. A byla bych špatnou pamětnicí, kdybych si nevzpomněla také na něco úsměvného. Třeba z doby největšího rozkvětu řádu v Nivnici. V letech těsně po druhé světové válce, kdy byla členská základna nejpočetnější, fungovala zde zároveň i početná skupina terciárek dominikánek. A tak se stávalo, že zapálené horlivkyně často řešily spor, který svatý je větší – jestli sv. Dominik nebo sv. František. Dnes s uspokojením vidím, jak moji františkáni se dvakrát týdně po mši svaté v kostele modlí breviář společně s dominikánkami. Ohodnotil to také patričně i náš pan arcibiskup Graubner, když v naší farnosti před pěti lety dělal generální vizitaci. Po návratu do Olomouce prý obdivně konstatoval: „*A považte, mají v té Nivnici sochy sv. Františka a sv. Dominika na jednom podstavci...!*“

A tak jsem se vám tu pochlubila i posteskla.

Vzpomínám si, jak tito moji lidé při slavnostní profesi slibovali:

„Ke slávě všemohoucího Boha, ke cti Panny Marie, svatého Otce Františka, ku prospěchu našich bratří a sester slibuji, že se budu celý život řídit Evangeliiem a zachovávat řeholi i pravidla života III. řádu sv. Otce Františka, které jsou potvrzeny svatou Církví. Necht' mi k tomu pomáhají Ježíš a tato svatá Evangelia, na nichž držím ruku.“

Otec Remigius po složeném slibu každému z nich odpověděl:

„Budeš-li žít podle Evangelia a dodržovat řeholi Sekulárního františkánského řádu, tak ti já, jako zástupce Krista na Zemi, slibuji život věčný.“

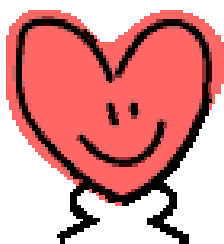
A ten za vaši snahu a úsilí stojí!

S bratrským „Pokoj a dobro“
Místní bratrské společenství SFŘ Nivnice.

Výročí narození duben – červen 2007

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	Výročí
Havířov	Šovinská	Helena	Ludmila	9.4.1912	95
Mor. Třebová I	Žáčková	Marie	Alžběta	14.6.1922	85
Jindřichův Hradec	Tomková	Zdeňka		20.6.1922	85
Hradec Králové	Motyčková	Jiřina	Marie Stan.	26.5.1927	80
Karviná	Swierczynová	Aniela		23.6.1927	80
Újezd u Uničova	Brázdilová	Růžena	Vojtěška	6.4.1932	75
Olomouc	Řezníčková	Marie	Klára	8.4.1932	75
BS	Hanincová	Marcela	Marie	12.4.1932	75
Praha Spořilov	Dobrovolský	Jan	Jan Křtitel	14.4.1932	75
Karviná	Blahutová	Helena		25.4.1932	75
Karviná	Szwarcová	Vladka		16.5.1932	75
Volfartice	Šenková	Soňa	Marie	11.6.1932	75
Benešov	Svatková	Anežka	Klára	15.6.1932	75
Slatiňany	Bartůňková	Anna		17.6.1932	75
Ostrava	Mikušová	Eva	Klára	21.6.1932	75
Praha PMS	Navrátilová	Anna	Klára	1937	70
Podolí u Brna	Fišerová	Marie	Veronika	1.4.1937	70
Kroměříž	Žižlavská	Bernardina		6.4.1937	70
Mor. Třebová II	Eliášová	Jitka	Hedvika	14.4.1937	70
Svatava	Hamouzová	Věra	Františka	30.4.1937	70
Brandýs nad Orlicí	Beneš	Jan	Karel	9.5.1937	70
Český Těšín	Stalmachová	Helena	Alžběta	12.5.1937	70
Praha PMS rod.	Paterová	Johana		31.5.1937	70
Uherské Hradiště	Hošková	Antonie	Terezie od Ježíše	6.6.1937	70
Praha - Krč	Smrčinová	Anna	Alžběta	17.4.1942	65
Praha PMS	Eliášková	Věra	Terezie	1947	60
Praha PMS	Chumchalová	Stanislava	Terezie	1947	60
Praha PMS rod.	Tutrová	Emilie	Anežka	6.4.1947	60
Újezd u Uničova	Šišková	Jana	Terezie	23.5.1947	60
Mor. Třebová I	Jirková	Věra	Veronika	4.4.1952	55
Přerov	Spáčilová	Anna		6.4.1952	55
Plzeň	Vadlejchová	Alena	Anežka	23.5.1952	55
Praha - Dejvice	Šimek	Jan	Jan Nepomuk	6.6.1952	55
Svatava	Bariová	Jolana	Marie Magdalena	20.6.1952	55
Šternberk	Janíček	Alois		21.4.1957	50
Mor. Třebová II	Selingerová	Marie	Monika	1.5.1957	50
Praha Sv. Josef	Nosek	Hynek	František	21.5.1957	50
Nivnice	Konrádová	Květa		23.5.1957	50
Červený Kostelec	Brož	Jan	František	26.6.1957	50
Praha PMS rod.	Skružná	Gabriela	Marie Klára	10.4.1962	45
Plzeň	Němcová	Zdena	Ginepro	13.4.1962	45
Olomouc	Schneiderová	Ivana	Marie	19.4.1962	45
Šternberk	Bajerová	Jarmila		3.5.1962	45
Praha PMS rod.	Steinerová	Stáňa		4.5.1962	45
Blažovice	Kaliánková	Jitka	Marie Mag.	25.6.1962	45
Ostrava	Sýkorová	Jarmila	Zita	14.4.1967	40
Brno, kapucíni	Fišerová	Regina	Anežka	19.5.1967	40
Blažovice	Ševelová	Marta	Anežka Česká	24.6.1967	40
Přerov	Ševelová	Marta		24.6.1967	40
Liberec	Kolářová	Hana		11.4.1972	35
Přerov	Kudláčková	Monika	Františka	16.5.1972	35
Přerov	Prinzová	Eva	Jeronýma	10.6.1977	30
Stará Boleslav	Šídllová	Vladimíra		9.2.1977	30

Bůh je úžasně milující Otec

Výročí profese duben – červen 2007

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	výročí
Praha Spořilov	Herink	Jan	Krištof	6.4.1947	60
Brno, minorité	Drápelová	Ludmila	Terezie	26.5.1957	50
Plzeň	Němec	Miroslav	Šimon	2.4.1972	35
Plzeň	Škodová	Ludmila	Blanka	2.4.1972	35
Příbram	Svobodová	Helena		19.5.1992	15
Plzeň	Vadlejchová	Alena	Anežka	22.5.1992	15
Ostrava	Hibsch	David	David	2.6.1992	15
Ostrava	Jurečka	Jiří	Josef	2.6.1992	15
Ostrava	Kroupa	Jiří	Jan	2.6.1992	15
Ostrava	Maňák	Karel	Matěj	2.6.1992	15
Ostrava	Maňáková	Ludmila	Klára	2.6.1992	15
Ostrava	Sýkorová	Jarmila	Zita	2.6.1992	15
Přerov	Klimíček	Petr	Pacific	14.6.1992	15
Brno, kapucíni	Fišerová	Regina	Anežka	27.6.1992	15
Karviná	Němec	Václav	Petr	13.4.1997	10
Karviná	Novotná	Josefa	Anna	13.4.1997	10
Karviná	Osifová	Olga	Bernadeta	13.4.1997	10
Karviná	Poliačiková	Jana	Marie	13.4.1997	10
Svatava	Schweinerová	Alice		3.5.1997	10
Brno, minorité	Hladká	Helena	Františka	13.5.1997	10
Brno, minorité	Ternelli	Ludmila	Aniela	13.5.1997	10
Milotice	Grufíková	Anna	Zdislava	15.5.1997	10
Milotice	Hrdličková	Anastázie	Lucie	15.5.1997	10
Milotice	Příkazská	Ludmila	Marie	15.5.1997	10
Kroměříž	Požizková	Jarmila	Marie	22.5.1997	10
Olomouc rodiny	Vomáčka	František	František	2.6.1997	10
Přerov	Prinz	Petr	Antonín	2.6.1997	10
Přerov	Umrian	Alois	Maria	2.6.1997	10
Hodonín	Sládková	Magdalena	Damiána	8.6.1997	10
Svatava	Bártová	Vladimíra	Anděla Merici	20.4.2002	5
Liberec	Hlavatý	Miroslav		25.4.2002	5
Jihlava	Heroutová	Jana	Anežka	29.5.2002	5
Jihlava	Mašterová	Jiřina	Zdislava	29.5.2002	5
Jihlava	Pechová	Emílie	Anežka	29.5.2002	5
Slatiňany	Muzikantová	Marta	Veronika	29.5.2002	5
Praha Sv. Josef	Komárková	Edita	Marie-Klára	24.6.2002	5

V lednu nás predešla na večnost s. Helena Jakuba Pantůčková z MBS Brno – kapucíni.

Zdenička

„I vy chcete odejít?“
„Pane, ke komu bychom šli, Ty máš Slova věčného života.“
(Jan 6,67-68)

Bratři a sestry,

Chci se s vámi podělit o jeden obyčejný životní příběh.

Klečela jsem v malém kostelíku sv. Floriána. Modlila jsem se. Tu mne vybědla slova: *Vstaň a jdi se přece podívat, tolik se těšila, až ji uvidíš za „slovenku“, v kroji.* Dívala jsem se na ni. Byla krásná – vyrovnaná: Její růžovou tvář a čelo zdobila jemná krajka pod bílým šátkem Skoronického kroje. Byla celá v modrobílém. Sepnuté ruce objímaly růženec a zbytek prostoru byl cele vyplněn obrázky svatých a zelených snítek. Hladila jsem ji po tváři a užasle jsem šeptala: *Zdeničko, jak jste krásná, jako opravdová nevěsta.*

A vskutku, tato žena se po celý život připravovala na život věčný. Naše přátelství trvalo 12 let 3 měsíce a 15 dní. Pán naše cesty spojil ve velké přátelství dvou duší Jej milujících 1.10. 1994. Na tom by nebylo snad nic výjimečného. Až na to, že tato žena velmi trpěla ve svém životě pro svou víru. Svůj kříž nesla velmi statečně. Hodně jsem se od ní naučila. Měla ještě jednu podivuhodnou vlastnost – všechno přijímala z Boží ruky s velikou vděčností a neustále za vše dobré i bolestné opět děkovala a Boha chválila. A to hlasitě. Měla velmi těžký život a sama byla velmi nemocná. Sama Boží Prozřetelnost nám (mně a její netři, již byla za kmotru) dala vědět, že Zdeničku si brzy povolá k Sobě. Tak jsme se zázrakem dostaly k ní do nemocnice na JIPku, kde byla již napojena na umělou ledvinu. Prožili jsme spolu neuvěřitelnou ¾ hodinu a mohly se s ní rozloučit, ještě naposledy se vidět a hovořit poslední slova duchovní posily na cestu zpět k Otci. Byla zaopatřena všemi svátostmi a podařilo se mi zajistit pro ni tři mše svaté pro hodinku šťastné smrti a za její rodinu.

Tu noc, kdy odcházela z tohoto světa, zářilo na sametové obloze tisíce hvězd. Byla jsem s ní tak úzce spojena a prožívala jsem s ní každý okamžik. Její boj se chýlil ke konci. Již byla na jiném stupni a já věřím, že už byla šťastná... Odešla v nedožitých 70 letech. Jsem šťastná, že jsem ji mohla doprovodit na její cestě... Nachystala si na smuteční oznámení tento verš: *„Narodila jsem se svým křesťanským rodičům proto, abych zemřela. A zemřela jsem proto, abych žila věčný život...“*

A ještě jedno, proč o Zdeničce píší; velmi toužila být terciářkou jako já, jako my. Její zdravotní stav jí nedovoľoval než trpět. Ale já věřím, Zdeničko, že jako by jsi byla. Neboť Ty jsi žila víru tak naplno jako málokdo a Bůh Tě jistě už odměnil svou věčnou přítomností.

Zdeničko, buď šťastná. Děkuji Ti za vše.....

s. Františka Lubomíra Kmentová

Modleme se společně na tyto úmysly:

- za bratry a sestry v celé františkánské rodině
 - za věrnost odkazu svatého Františka
 - za NR SFŘ a duchovní asistenty
 - za nové členy SFŘ

Marie Schneiderová

Propagační letáky a schválené texty dokumentů na www

Společenství, která si nevyzvedla propagační letáky SFŘ na volební kapitule, se mohou obrátit na Jiřího Zajíce (nejlépe e-mailem) a domluvit si převzetí potřebného množství. Při odběru do 50 kusů se platí výrobní náklady 2 Kč za kus (tedy max. 100 Kč). Při větším množství jsou další letáky již zdarma ☺

Jiri.Zajic@adam.cz; 723 963 939 (lepší SMS)

Jiří Zajíc

Vydává NR SFŘ,

adresa sekretariátu: Národní rada Sekulárního františkánského řádu, Kapucínský klášter,
Kapucínská 2, 772 00 Olomouc, email: info@sfr.cz, <http://www.sfr.cz>; číslo účtu: 189969375/0300